उपस्पृशति शतमानावियदसीति (१०.१५) ॥३२॥ इ°सीत्येकम् युङ्ङसीति चापरम्। तौ ब्रह्मणे दत्त्वोर्गसीति (१०.२५) शाखामुपस्पृशति ॥३३॥ ताविति शतमानौ। इन्द्रस्य वामित्यवहरते (१०.२५) बाहू पयस्यायां व्याघ्रचर्मदेशे स्थितायाम् ॥ ३४॥ अवहरति यजमानः। सं° पूर्वं व्या°तायां पय°यामध्वर्युर्यजमानस्य बाहू अवहरते पयस्यामध्ये नीचौ करोतीत्यर्थः।

सेषुकं धनुः प्रयच्छति ॥३५॥ सं° इषुत्रयसंयुक्तं धनुः धनुर्धराय।

उत्तरवेदिꣳ हृत्वा पयस्यया प्रचरति प्राक्स्विष्टकृतः[1] ॥३६॥ सं° तां पयस्यां [सदोमध्यात्] उत्त°दिं प्रति हृत्वा ॥ ॥ षष्ठी कण्डिका ॥६॥ ॥

खादिरीमासन्दीꣳ रज्जूतां व्याघ्रचर्मदेशे निदधाति स्योनासीति (१०.२६) ॥१॥ अधीवासमस्यामास्तृणाति क्षत्रस्य योनिरिति (१०.२६) ॥२॥ आसन्द्याम्। सुन्वन्तमस्यामुपवेशयति स्योनामासीदेति (१०.२६) ॥३॥ बाहुगृहीतं यजमानम् · मन्त्रश्चाध्वर्योरिव।

निषसादेत्युरोऽस्यालभते (१०.२७) ॥४॥ यजमानस्य हृदयम्।

अभिभूरित्यस्मै (१०.२८) पञ्चाक्षान्पाणावाधाय पश्चादेनं यज्ञियवृक्षदण्डैः शनैस्तूष्णीं घ्नन्ति ॥५॥ अध्वर्यवो बहुवचनोपदेशात्। सं° षष्ठ्यर्थे चतुर्थी अस्य पाणौ। पाप्मानं तेऽपहन्मोऽति त्वा बधं नयामीति वा ॥६॥ तूष्णीं वेति विकल्पः। वरं वृत्वा ब्रह्मन्नित्यामन्त्रयते (१०.२८) पञ्चकृत्वः ॥७॥ यजमानः।

प्रत्याह व्यत्यासꣳ सविता वरुण इन्द्रो रुद्र इति (१०.२८) त्वं-ब्रह्मासीत्यादिभिः ॥८॥ ब्रह्मा प्रतिवचनं ददाति यजमानाय। सं° ब्रह्मा त्वं ब्रह्मासीत्यादिभिः सवितासि वरुणोऽसि इन्द्रोऽसि रुद्रोऽसीत्येतैर्मन्त्रैर्व्यत्यासं यजमानं प्रत्याह · त्वं-ब्र°भिरिति चतुर्णां मन्त्राणामादौ त्वं-ब्रह्मासीत्यस्य प्रयोगः · व्यत्यासमिति प्रथमं यजमानो ब्रह्मन्नित्यामन्त्रयते ततो ब्रह्मा त्वं ब्रह्मासीत्यादि यजमानं प्रत्याह पुनर्ब्रह्मन्निति यजमानो ब्रह्माणम् ब्रह्मा यजमानमिति सर्वत्र ज्ञेयम्।

आदिनैवान्त्यम् ॥९॥ त्वं ब्रह्मासीत्यनेनैवान्त्यं पञ्चमं[2] प्रतिवचनम्। सं° त्वं

---

१) Deva, Ss. and Mahîdh. join प्रा°कृतः with the beginning of the next kaṇḍikâ.

२) यद्यपि सम्पूर्णो मन्त्रः प्राप्नोति तथापि त्वं ब्रह्मासीतीतरोऽनिरुक्तं प्रत्याहेति (५.४.४.१३) श्रुतेस्तावानेव K. marg.